Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Central), judecător Nicolae Șova
Dosarul nr. 2ri-207/25
(2-21170197-02-2ri-08052025)

**D E C I Z I E**

27 noiembrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Instanța compusă din:
Președintele completului Ruxanda Pulbere
Judecători Roman Pascari și Constantin Roșca

examinând, fără participarea părților, recursul declarat de lichidatorul „ACROSTOL" S.R.L., Guțu Sergiu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de lichidatorul „ACROSTOL" S.R.L., Guțu Sergiu împotriva membrilor organelor de conducere a debitorului „ACROSTOL" S.R.L. cu privire la atragerea la răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului în persoana lui Grib Oleg, Bîrchin Ivan, Bîrchin Nichita și Colosova Lilia, precum și încasarea sumei de 271 304,16 lei,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 27 martie 2025, prin care s-a respins cererea înaintată de către lichidatorul „ACROSTOL" S.R.L., Guțu Sergiu cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare,-

**a c o n s t a t a t:**

**Poziția instanței de fond:**

1. La 18 martie 2025 lichidatorul „ACROSTOL" S.R.L., Guțu Sergiu a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva membrilor organelor de conducere a debitorului „ACROSTOL" S.R.L. cu privire la atragerea la răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului în persoana lui Grib Oleg, Bîrchin Ivan, Bîrchin Nichita și Colosova Lilia și încasarea sumei de 271 304,16 lei.
2. Concomitent cu depunerea acțiunii, reclamantul a solicitat aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra mijloacelor financiare și alte bunuri, în limita acțiunii.
3. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 27 martie 2025 s-a respins cererea înaintată de către lichidatorul „ACROSTOL" S.R.L., Guțu Sergiu cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare.
4. Pentru a dispune astfel, instanța a reținut că cererea de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii nu este întemeiată, întrucât reclamantul nu a demonstrat existența unui risc real și iminent ca neaplicarea acestor măsuri să facă imposibilă sau excesiv de dificilă executarea eventualei hotărâri judecătorești, nefiind invocate și probate acțiuni concrete de rea-credință ale pârâților, precum înstrăinarea sau ascunderea bunurilor, iar simplele afirmații privind necesitatea asigurării acțiunii, raportate doar la valoarea pretențiilor, nu pot justifica aplicarea sechestrului asupra bunurilor acestora.

**Solicitarea recurentului:**

5. Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 24 aprilie 2025 lichidatorul „ACROSTOL" S.R.L., Guțu Sergiu, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 27 martie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii instanței de fond și soluționarea problemei prin admiterea cererii privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

**Argumentele părților:**

6. În motivarea recursului a menționat că instanța de fond a respins cererea de asigurare a acțiunii, fără a ține cont de faptul că suma solicitată urmează a fi recuperată în folosul masei debitoare, care, potrivit art. 39 din Legea insolvabilității, include nu doar bunurile existente la data intentării procedurii, ci și cele dobândite sau recuperate pe parcursul acesteia, inclusiv prin acțiuni judiciare.
7. A susținut că instanța a interpretat eronat dispozițiile art. 174 Cod de procedură civilă, ignorând natura și scopul asigurării acțiunii, care constă în măsuri provizorii, urgente și temporare, menite să prevină imposibilitatea executării hotărârii judecătorești. Totodată, nu au fost analizate criterii esențiale precum existența pericolului de înstrăinare a bunurilor, echilibrul intereselor părților, proporționalitatea măsurii și impactul asupra creditorilor.
8. A subliniat că neaplicarea măsurilor de asigurare creează un risc real ca pârâții să dispună de bunurile lor, făcând iluzorie executarea unei eventuale hotărâri favorabile masei debitoare, ceea ce poate conduce la încălcarea dreptului la un proces echitabil, garantat inclusiv de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.
9. Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului cererea de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, însă până la data examinării recursului intimații nu au depus referință asupra recursului declarat.

**Termenul de declarare a recursului:**

10. În conformitate cu art. 423 alin. (1) Cod de procedură civilă *„încheierea dată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, separat de hotărîre, de către părți și de ceilalți participanți la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi, precum și în cazurile în care încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol".*
11. Potrivit art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă *„Curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii".*
12. Potrivit art. 425 Cod de procedură civilă *„termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii".*
13. În conformitate cu art. 8 alin. (2), (6) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 *„încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile de la data comunicării și numai în cazurile expres prevăzute de prezenta lege. Termenul de recurs, precum și recursul declarat nu suspendă executarea încheierilor instanței de insolvabilitate. Cererile de apel și de recurs se examinează în modul prevăzut de Codul de procedură civilă, cu excepțiile stabilite în prezenta lege".*

14. Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru reține că din materialele cauzei nu se poate desprinde momentul comunicării recurentului a încheierii contestate, astfel recursul depus de către lichidatorul „ACROSTOL" S.R.L., Guțu Sergiu la 24 aprilie 2025 se consideră declarat în termen.

**Aprecierea instanței de recurs:**

15. Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de recurent și a materialelor din dosar, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, reieșind din considerentele ce succed.
16. Conform art. 356 din Codul de procedură civilă *„Cererea de declarare a insolvabilității se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvabilității."*
17. Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității *„procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi."*
18. Conform art. 424 alin. (1) din Codul de procedură civilă *„Curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii".*
19. În condițiile art. 426 alin. alin. (2) și (3) din Codul de procedura civilă *„recursul se depune la instanța a cărei încheiere se atacă. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților".*
20. În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă *„instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea."*
21. Potrivit art. 174 din Codul de procedură civilă *„la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.".*
22. În temeiul art. 175 alin. (1)-(2) Cod de procedură civilă *„În vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanţa este în drept: a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane; a[1]) să noteze acţiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pîrîtului; b) să interzică pîrîtului săvîrşirea unor anumite acte; c) să interzică altor persoane săvîrşirea unor anumite acte în privinţa obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pîrît sau îndeplinirea unor alte obligaţii faţă de el; d) să suspende vînzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acţiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar); e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară. Judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanţilor la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acţiunii care să corespundă scopurilor specificate la art. 174".*
23. Conform alin. (2) a articolului indicat *"judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanţilor la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acţiunii care să*

*corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acţiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depăşeşte valoarea acţiunii”.*

24. În conformitate cu art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă *”în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele şi circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.”*
25. În acest context Colegiul notează că asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.
26. Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.
27. Astfel, Colegiul relevă că la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există pericolul in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.
28. În același timp, asigurarea acțiunii trebuie să corespundă scopului legitim şi să fie proporțională, adică ingerințele în drepturile pârâtului trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecția anticipată a drepturilor reclamantului. Depășirea scopului asigurării acțiunii va echivala cu o încălcare gravă a drepturilor părții opuse în cadrul procesului civil.
29. Aici Colegiul notează că, deși principiile generale de asigurare a cererii în insolvabilitate sunt similare celor din 174 din Codul de procedură civilă, există diferențe esențiale care țin de specificul procedurii de insolvabilitate. Măsurile în acest context au un scop mai larg, protejând toți creditorii și prevenind fraudarea masei credale prin tranzacții abuzive sau transferuri suspecte de active.
30. Astfel, Colegiul notează că în situația din față obiect al acțiunii îl constituie atragerea la răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere ai debitorului „ACROSTOL” S.R.L., în persoana lui Grib Oleg, Bîrchin Ivan, Bîrchin Nichita și Colosova Lilia, pentru prejudiciul pretins cauzat masei debitoare în cuantum de 271 304,16 lei, sumă ce reflectă creanțele creditorilor validate în cadrul procedurii de insolvabilitate și rămase neacoperite din cauza lipsei bunurilor în patrimoniul debitorului.
31. Prin cererea de asigurare, lichidatorul „ACROSTOL” S.R.L., Guțu Sergiu, a solicitat

aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii prin sechestrarea bunurilor și a mijloacelor bănești ale lui Grib Oleg, Bîrchin Ivan, Bîrchin Nichita și Colosova Lilia, în limita sumei de 271 304,16 lei.

32. Așadar, instanța nu este limitată în aplicarea unora sau mai multor măsuri de asigurare, acestea trebuie să fie în concordanță cu obiectul acțiunii, să nu excedă valoarea acțiunii și să corespundă scopului instituit de lege.
33. La caz, instanța de recurs, în acord cu poziția instanței de fond, constată faptul că cererea de aplicare a măsurii de asigurare a acțiunii înaintată de către lichidatorul „ACROSTOL" S.R.L., Guțu Sergiu, nu este întemeiată, întrucât din materialele cauzei nu rezultă existența unui pericol real, concret și actual ca neaplicarea măsurilor asigurătorii să facă imposibilă sau excesiv de dificilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești.
34. Colegiul civil reține că reclamantul nu a prezentat probe care să ateste acțiuni de rea-credință din partea pârâților, precum înstrăinarea, ascunderea sau diminuarea patrimoniului acestora, iar simplele afirmații referitoare la valoarea pretențiilor deduse judecății nu pot justifica, prin ele însele, aplicarea unei măsuri restrictive de drepturi patrimoniale.
35. Totodată, Colegiul apreciază că aplicarea sechestrului solicitat, în lipsa unor indicii obiective privind riscul neexecutării hotărârii, ar aduce o ingerință disproporționată în dreptul de proprietate al pârâților, contrară principiului echilibrului intereselor părților în proces.
36. Colegiul reține că simpla formulare a cererii de asigurare, chiar însoțită de expunerea circumstanțelor de fapt și de drept ale acțiunii, nu echivalează cu o motivare expresă și convingătoare a necesității aplicării unei măsuri asigurătorii. Or, cererea de asigurare a acțiunii trebuie să indice în mod explicit și detaliat riscul real și iminent de imposibilitate a executării hotărârii ori de prejudiciere a drepturilor reclamantului. Lipsa unei astfel de motivări concrete justifică respingerea cererii.
37. Totodată, măsura de asigurare a acțiunii poate fi admisă doar în măsura în care reclamantul face dovada unei temeri justificate că neaplicarea măsurii ar face imposibilă sau extrem de dificilă executarea hotărârii ori ar prejudicia grav drepturile sale.
38. În speță însă, nu a fost demonstrat un risc iminent și real ca pârâții Grib Oleg, Bîrchin Ivan, Bîrchin Nichita și Colosova Lilia să întreprindă acțiuni de înstrăinare, ascundere sau diminuare a patrimoniului ori alte conduite de rea-credință susceptibile să împiedice executarea unei eventuale hotărâri judecătorești, or, simplele afirmații generale ale reclamantului, neînsoțite de probe concrete, nu sunt suficiente pentru a justifica aplicarea unei măsuri asigurătorii cu caracter restrictiv.
39. Prin urmare, în speță, Colegiul civil conchide că instanța de fond corect a ajuns la concluzia că la moment, reclamantul nu a demonstrat existența unui risc real și iminent ca neaplicarea acestor măsuri să facă imposibilă sau excesiv de dificilă executarea eventualei hotărâri judecătorești, nefiind invocate și probate acțiuni concrete de rea-credință ale pârâților, precum înstrăinarea sau ascunderea bunurilor. Astfel, aplicarea măsurii de asigurare solicitate, nu înlătură în nici un fel riscul apariției dificultăților ori imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești.
40. Or, în lipsa unui pericol real și concret, aplicarea măsurii de interdicție ar reprezenta o măsură disproporționată și prematură.

41. Colegiul apreciază critic poziția recurentului, or, simpla trimitere la contextul general al procedurii de insolvabilitate și la presupuse abuzuri anterioare ale membrilor organelor de conducere a debitorului „ACROSTOL” S.R.L. nu suplinește lipsa probelor privind riscul actual de înstrăinare a bunurilor si mijloacelor bănești ale acestora. Măsurile asigurătorii nu pot fi aplicate ca mecanism general de blocare a procedurii de valorificare în insolvabilitate, ci doar în prezența unor circumstanțe specifice, dovedite.
42. Totodată, Colegiul civil conchide că, deși obiectul acțiunii principale îl constituie atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ai debitorului „ACROSTOL” S.R.L., acest fapt, prin sine, nu justifică aplicarea automată a măsurilor de asigurare a acțiunii. Simplul caracter patrimonial al pretențiilor sau faptul că suma solicitată ar urma să completeze masa debitoare nu exonerează reclamantul de obligația de a demonstra existența unei temeri justificate și actuale privind imposibilitatea executării hotărârii judecătorești.
43. De asemenea, nu poate fi reținut argumentul potrivit căruia specificul procedurii de insolvabilitate ar impune aplicarea sechestrului în mod automat. Dimpotrivă, și în cadrul acestei proceduri, aplicarea măsurilor asigurătorii rămâne supusă condițiilor generale prevăzute de art. 174 Cod de procedură civilă, instanța fiind obligată să verifice proporționalitatea măsurii solicitate și respectarea echilibrului dintre interesele părților.
44. Astfel, în speță, Colegiul civil conchide că instanța de fond a reținut în mod corect lipsa justificării concrete a riscului de prejudiciere, inexistența unui obiect clar identificat pentru aplicarea măsurii și caracterul prematur al cererii.
45. Argumentele invocate în recurs sunt reiterări generale ale cererii inițiale, neînsoțite de probe noi sau temeiuri legale care să justifice schimbarea soluției.
46. Prin urmare, în circumstanțele expuse, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că prima instanță justificat și argumentat, cu pronunțarea asupra tuturor aspectelor importante, având în susținere cadrul legal aplicabil speței, corect a ajuns la concluzia de a respinge cererea depusă de către lichidatorul „ACROSTOL” S.R.L., Guțu Sergiu cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare.
47. În aceste condiții, reieșind din faptul că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt și de drept, doveditoare a ilegalității încheierii contestate şi care ar duce la casarea acesteia, Colegiul civil, consideră necesar de a respinge recursul ca fiind neîntemeiat și a menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 27 martie 2025.
48. Din aceste raționamente, conform art. 423-427 lit. a), 428 Cod de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ al Curții de Apel Centru,-

**d e c i d e :**

Se respinge cererea de recurs declarată de lichidatorul „ACROSTOL” S.R.L., Guțu Sergiu.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 27 martie 2025, privind respingerea cererii cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către lichidatorul „ACROSTOL” S.R.L., Guțu Sergiu împotriva membrilor organelor de conducere a debitorului „ACROSTOL” S.R.L. cu privire la atragerea la răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere a

debitorului în persoana lui Grib Oleg, Bîrchin Ivan, Bîrchin Nichita și Colosova Lilia, precum și încasarea sumei de 271 304,16 lei.

Decizia este irevocabilă din momentul adoptării.

Președintele completului Ruxanda Pulbere

Judecătorii Roman Pascari

Constantin Roșca